

2. Увімкнути авто виправлення

Яка неймовірна подія! Усі новинні сайти щоп'ять хвилин рясніють схвильованими вигуками: «Історично... Незабутньо... Грандіозно... Епохально!»

Юрко мало що розумів, проте, чомусь непокоївся. Мабуть, передчував: ця історія зачепить і його життя.

Одного вечора тато підтвердив: Юрко, як і всі земляни, причетний до майбутньої видатної події.

— Прибуває місія з планети, схожої на Землю. Обертається вона в сузір'ї Лебеда. На схожій на Землю планеті живуть схожі на людей люди.

— Люди-лебедюди? — здогадався Юрко.

— Атож! — кивнув тато.

— От цікаво б із ними поговорити!.. — зітхнула бабуся.

— Треба буде іншопланетних гостей скрізь повозити, усе найцікавіше показати: єгипетські піраміди, Велику китайську стіну, височенну статую Христа-Спасителя в Бразилії, Кришталеву печеру в Україні, Київ і Полтаву, Львів і Париж, Житомир і Лондон, — задумливо мовила Юркова мама.

А дідусь додав:

— Доведеться пояснювати лебедюдам, як на нашій земній Землі поводитися. Не перестрибувати через машини, а переходити дорогу на зелене світло світлофора. Дихати на повні груди в лісі чи в парку. А в тісних приміщеннях, ще й під час епідемії, — лише через маску. Їсти їжу, а сміття сортувати й викидати. Гладити котиків, вигулювати песиків, підгодовувати синичок. Лизькати морозиво, ліпити снігову бабу, колядувати — усіх приємнощів на Землі й не перелічиш, — підморгнув дідусь Юркові.

— Так і буде! Зустрінемо гостей як належить, — заспокоїв родину тато.

Юрка ж пообіцяв узяти із собою на зустріч. Працював татусь у самісінькому Космічному центрі.

От, нарешті, іншопланетна місія приземлилася. Вийшли біляві астронавти в білих скафандрах і рукавичках. Одразу видно, що із сузір'я Лебеда! Вітаються із земними людьми, приязно ляскають їх по плечах.

Усім кортить поспілкуватися з лебедюдами. А найбільше — Юркові.

Стали лебедюди розповідати. Мабуть, щось цікаве, бо руками махають, обличчя то здивовані, то щасливі роблять. Та ніхто із землян не второпає лебедюдську мову. Точніше, не чують нічого. Виявляється, лебедюди видають такі тонкі звуки, що людське вухо їх не сприймає.

Засмутилися працівники Космічного центру.

— Що ж, синку, ходімо додому, — зітхнув тато. — На цьому, видно, найцікавіше закінчилося.

Раптом Юрко побачив: один із прибульців показав на банер «Вітаємо!», з яким земляни зустрічали гостей. І не просто показав, а й закивав згідливо, і красномовно потис свою руку, наче вітався.

Тато теж помітив це і просяяв:

— Ідея! Якщо вони вміють читати по-нашому, то й написати зможуть.

Дали лебедюдам по смартфону. Тільки й це не допомогло в спілкуванні. Абракадабра вийшла. «Мираді по трапити на Земл'ю. Хочимодружити звамми!» — написали прибульці.

Не дивно, що вони не змогли написати правильно: вони ж іноземці, з іншої Землі, нашу грамоту не встигли вивчити.

Та розумні працівники Космічного центру хутко зметикували, як біді зарадити. Просто ввімкнули авто виправлення! Воно дуже важливе, адже допомагає порозумітися, коли хтось іще не досить добре знає мову!

«Ми раді потрапити на Землю. Хочемо дружити з вами!» — ось що написали лебедюди за допомогою функції авто виправлення.